

Publicerad 2015-05-13 09:03 av Carl Mikael Fäldt

Dontofobi=Tandläkarskräck

En dontofobs bettlösa ångest

Idag kl. 12.00 är det dags att ångestsvettig ta plats i tandläkarstolen!

Har lyckats skjuta upp denna min kindtands avrättning under flera veckor, detta för att inte missa alla härliga mardrömmar i tandtrollens rike.

Ser mig placerad i halvliggande ställning därunder lampan, gapet vidöppet med den förhatliga lilla sugslangen skavande mot gommen.

Det skramlar hotfullt från instrumentbrickan, bedövningssprutan talar sitt tydliga språk-snart är det dags!

Tänger och mejslar börjar jobba sig ned till gripbart djup, några kraftiga testdrag gör att det knakar i käkbenet-blodet börjar sipra.

Jag gör desperata försök att på magiskt maner få tiden att gå lite fortare, resultatet blir det omvända-sekundvisaren har fastnat.

Tandläkaren mumlar något då han tar ett rejält krafttag med tången-det knakar rejält nu men tandjäveln har väl rötterna halvvägs till höftbenet kan tänkas?

Nu rinner ångestsvetten från pannan, ned i ögonen och det svider!

Tången jobbar på-sekundvisaren har fastnat-jag är i helvetets förmak och lovar Gud och hans änglar att jag skall bli en bättre människa!

Om jag mot förmodan överlever även detta möte med panikångesten-tången-stolen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl Mikael Fäldt med Poeter.se id #45803 innehar upphovsrätten